

יד :

עין משפט
נר מצוה

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

מסורת הש"ס

(א) חופסא דמחיה פ"ב ה"ב
(ב) חופסא לא, (ג) נקמן ט"ג,
(ד) פסחים ע"ג, (ד) ש"ך נ"ב,
(ה) וכל המנחות דף כ"ג,
(ו) ק"י ה"ב, ז"ק, (ז) ז"ק
מ"ו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קבלה וכו'
וריקה הכיזי וחלבי פ"ה
הנך דמרחקין ששעיה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הברב וכו'
סלימא סלימא, למע נח
פ"א:

מוסף רש"י

לאכול חצי זית מחלה זו
וחצי זית מחלה זו. למחר
שזה כשר. להקטיר
אומרו ולאכול כשר דהא לא
חשב אלא חצי פסלה חמי
מחיר (דע"כ ט"א). ויגל
בקרוב ולא בלבונה.
בהקטרת קומץ חשב על
השירים וקמ"ט. בהקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלבינה, ואם הקטיר
את המנחה נחמשת מיני
ואתחזק ששקיה (דמ"ב ט"ז).
על מנת לאכול מן השירים
למחר (דמ"ב ט"ז). עד
שישגל בכל המנחות.
הקטרת את חצי מחיר
היא דליכה מני הקטרת
מחירו (דמ"ב ט"ז).

א א מ"י פ"ד מהלכות
פסחים הלכה י'
א ב ג מ"י פ"ד מהל'
פסחים הלכה י'
ב ד מ"י פ"ה מהלכות
מנחות ויחסיפן כל ט'
ו(פ"ד מהלכות פסחים הל'
י'):

שיטה מקובצת

(א) במנחת מאפה מהו. גליון
במנחת מאפה שרייה עושה
מהם מחירין ואחרי קומץ
טרו מן אמרינו כיון הקומץ
לעשהו מהו דמי ומהו ר'
וימי או לא קומץ דמי דמי
שני מיני ריקין והמנחה
פליג ר' יוסף דאמה החלה
שחיטת עליה פיגול אם היא
ניבחה ואם אינה ניבחה ספק
כרת במנחה. תי"ח: (ב) כי
מכרובא אוח מן המנחה:
(ג) מכרובא ככשימי או ככשי
הכרוב: (ד) מהו ד לא ככשי:
(ה) במנחות חיי גופי ניהו
כח כח במסולו וז' וליפול קמי'
כיון דמטריפות דתו נטא
ניהו: (ו) כי כל המנחות
באות מצה, ס"א דכל
המנחות באות עשר עשר
והמנחה ומחיריה עשר חלות
מטין אחד וזו נמנת מאפה
מטיני מיטין אחד כו':
(ז) קומץ לה דאמר מביא
מנחה חלה המנחה ריקין:
(ח) מיטין היא פליג:
(ט) דהיינו והפסול אותו ר'
מנחה: (י) קומץ נדרה אטו
מחשב בשעת הקטרת והיט
המנחה: (יא) לבונה והיט
הפסול כו' בהקטרת לבונה
דמירין: (יב) ככש נמי
דמירין: (יג) משום דריכא:
(יד) שאם פיגול קומץ
בהקטרת קומץ חשב
שירים וחלבי חשב
קומץ או בהקטרת קומץ
פיגול כשירים מנחה:
(טו) דריכא קומץ דמנחה:
(טז) ערוך הוא: (יז) תיבת
גמרא למי וריקה מנחה:
(יח) מהו מ"י אבל כו':
(יט) ט"ז רש"י לא פירש קו':

מיפגלי. כשר: הכא. פיגול נידך ימין דחשיב ככשר גופיה: ד' כ"ט. דמיפגלה חף של שמאל: ה' לאיפגולי מאי. כלומר מי יתפגל במחשבה
זו שיהיו חייבין כרת באכילתו: אלא א"ר יוחנן. ליתא לרז הונא ואם פיגול זימין פיגול בשמאל דהא חוין אפי' לא חישב אלא כדס נחפגל כשר
וגבי מלות ה"ט דרבי יוסי דאמר במתניתין ה' דמרי גופי ניהו ואם פיגול כו' לא נחפגלה זו ועליו קמי' בשמיין כבית דמשמע מדמטריפות
דהך גופא ניהו: הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן גוף אחד דמעכבי אהדי דלון זו כשרה בלא זו דכתיב

הכתוב עשאן גוף אחד. דכתיב
(ויקרא כג) תניאלו לתם
מטפה והכתוב עשאן שני גופין
דכתיב (סס) שמים שני עשוריים
וסדרים לתם הפנים ילפינן משמי
הלחם אפי' למאן דלא יליף * מלתא
ממלקא דהכא דמו אהדי עפי כא':
פיגול בכחמי תורה מהו. הוא
הקין דהוה מני למנעי
נרקיקי מיר שיש שני מיטין:
שחיטה וזריקה תרווייהו מתירין
הן. פירש בקונטרס
השמיטה מקדשת את הדם ואמרינן
כסוף פירקין דכא לקדש ככא להמיר
דמי וכו' קבלה נמי מקדשת את הדם
ככלי שרת לאו פירכא היא דסס סכין
מקדשת ליה כדאמרינן כסוף פירקין:
כגנן

דמקרבן איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה
קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתניא השוחט את הכבש
לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר
אני שוה כשר א"ל אביי אימר רשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו
מתיר וחצי אכילה זו שמעת ליה א"ל רבא בר רב חנה לאביי ואי אית ליה
לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר
וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזירי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונה
למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן
נמי גזירי דתנן פיגול בקומץ ולא בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול
וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגול בכל המתיר א"ל הכי השתא
בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה רבנן גזירי קומץ
אטו קומץ דמנחת חוטא ולבונה אטו לבונה הכאה בכויכין י' כבשים נמי כבש
אטו כבש חבירו בוך אטו בוך חבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי
אכילה בעלמא דליקום וליגור הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא
דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חוטא ומנחת קאנות שאם פיגול בקומץ
שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל
פשיטא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום
דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה: מתני' ג' נטמאת אחת מן החלות או
אחד מן הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור
חלוק וחכמים אומרים הטמא בטומאתו והטהור יאכל: גמ' א"ר אלעזר
מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל
ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בצייץ מרצה על אכילות קא מיפלגי
רבנן

לרבי כולו מסיר וחצי אכילה. מנטרפין לפיגול: ליגור חצי מסיר וחצי אכילה. דליפסול אטו כולו
רבי יוסי גזר. במתני' (לפ"ד דף י"ג). בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונה למחר ואמר פסול וע"ג דלון זו פיגול דגזר ליה אטו
פיגול: ורבנן. נמי במתניתין דקמי' פיגול בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שירים למחר ולא פיגול בהקטרת לבונה: ר"מ אומר פיגול. השן
השירים דלית ליה מפגלן כשעת עבודה חצי ממיר: וס"א אין זו כרס כו'. כרת הוא דליכא אצל פסול הוא מלאכול דגורין אטו כרת
ורבי אומר לעיל (עמוד ב) כהניא כשר: קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה. דדמו להדי ונקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר
מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא דגורי. דתפסול מנחה במחשב כשירים כשעת הקטרת קומץ יא: דמנחה חוטא. דהתם עבודה
שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשב כשירים כשעת הקטרת לבונה יא דה"ט דפסלי רבנן למנחה גורה אטו מחשב בהקטרת לבונה
בזויכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: ככשי"א. דאמרי רבנן במתני' יא שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' מלות למחר
או הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין זו כרת הא פסול איכא דגורי חד ככש אטו ככש חבירו של
ישחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל הממיר וכן בזיכין כולה הך גזירות יא דאיכא בעלמא דדמי להו הי פיגול: אצל הכא.
כחצי ממיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי ממיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו הכא: מ"ה הוא. דמשכחי פיגול
דדמי להו: דקמי' פ"ה. דמתני' יא. דפיגול נקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם יא חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגול
כשירים: הא קא משמע לן דטעמא. דפסלי רבנן במחשב כשעת הקטרת קומץ דמנחת נדבה משום הכי הוא דאיכא יא דמנחת
חוטא דדמי ליה שהם מודים שהוא פיגול: ב"רנ"ג שאין קרבן ציבור חלוק. הכי מסקנא דגמרא יא. תלמוד ערוך יא כפיו
של רבי יהודה שגנאה מרכותיו שאין קרבן ציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יא גמ' לפני זריקה. נטמאת אחת מן
החלות של עזרת וכלתם הפנים לפני הקטרת בזיכין: יא אצל לאחר זריקה. דזריקה מעליהם הוא (הוא) דברי הכל כו':
רבנן